

לג:

עין משפט
נר מצוה

ג א מ״ פ״ג מהלכות
שופר ה׳ ז טור א״ח סי'
תקפח [ושו״ע] א״ח סי'
תקטו קע״ א בזה״ה]:
ג ב טוש״ע א״ח סי'
תקפט קע״ח:
ג ג מ״ פ״ג מהלכות
שופר הלכה א טוש״ע
א״ח סי' תתק' קע״ח א:
ג ד ה שם ה׳ ז
טוש״ע א״ח שם קע״ח
ג:

שם סעיף ו:

ז' [מיי] פ"ח מהלכות
תפלה הל' ט טוש"ע
א"ח ס' קכד סעיף א וטור
א"ח ס' תקנא:
ט [מיי] פ"א מהל' שופר
הל' א[]:

בן י מיי פ"ג מהלכות
שופר הל' א טוש"ע א"ח
סי' תקל סעיף א:

רבינו חננאל

[illegible]

שיעור תרועה בשלש יבבות. פירש בקונטרס שלשה קולות בעלמא כל שהוא ולקמן (דף לה.) אמרין דאתקין רבי אבבה צקסרי קשר"ק קש"ק קר"ק משום דמסופק בתרועה דקרא א' תרועה ממנה מה שאלו קורין תרועה דהוא ילוני יליל או שצרים דגנוחי

גנח או שצרים ותרועה שניהם נרץ
לתרועה דלמא גנחי גנח וילולי יליל
וורץ לזרח בשצרים שלא יהא מאריך
על כל אחד צפני עצמו בג' יצבות
של שלשה קולות כל שהוא דלס כן
ענשה תקיעה ולא שצרים דהא
שיעור תקיעה כתרועה ושיעור
תרועה בג' יצבות ונראה שחייב אדם
להאריך בתקיעה של קשר"ק יותר
משל קש"ק ובשל קש"ק יותר משל קר"ק
דהא שיעור תקיעה כתרועה וקשר"ק
אזני עושים משום ספיקא דגנוח
וילולי נמלא שרץ להאריך בתקיעות
של קשר"ק כשיעור שלשה שצרים
וג' יצבות ובתקיעות של קש"ק כשיעור
שצרים ג' שצרים דהא עבדינן קש"ק משום
ספיקא דגנוחי גנח ובתקיעות של
קר"ק כשיעור תרועה שהוא וילולי
יליל וימיהו אם מאריך בכל התקיעות
בתקיעות קשר"ק אין לחוש דיכול
להאריך כמו שירצה דתנן ואשת
צניההי כשתם אין ידיו אלף וחסד
ומשטעם זה נמי אין לחוש דא עשה
הוא וחמשה שצרים שהשצרים
בצמקום תרועה והוי לה תרועה
אריכתא כמו שאנו מאריכין ביצבות
וריצ"א והר"ן בן הר"ר מאיר מפרשים
דיצבא היא שלש כחות של כל שהוא
בנמלאת תרועה תשע כחות ושיעור
תקיעה כך היא ולפירושם אין לחוש
אלאס מאריך קלת בשצרים ורץ
לחמשה בתקיעה של קשר"ק לפירושם
כשיעור ג' שצרים ותשע כחות ומי
שלא משך התקיעות כשיעור הזה
ומשך קלת בשצרים לא קיים מזה
אלא כמר ולא כמר ורצו חננאל פי'
כפירוש הקונטרס ועכשיו נוהגין
לחמשה בישיבה לאחר קריאת המורה
שלשים קולות ג' קשר"ק וג' קש"ק
וג' קר"ק וכתפלה חוקעין אמלכיות
קשר"ק ואזכרונות קש"ק ואשפורות
קר"ק ולפוס סוגיא דכולה פירקין

[illegible]

יום טוב פרק רביעי ראש השנה

הטן שהגיע לחינוך. מתעסקין בהן שלמדו וכל שכן שאין מעכבין.
מסעסא הוא דלא. שאינו מתכוין לתקיעה ואפילו ללא מזוה אלף
מנצח נצוהי או שהיה נופח בשופר ועלתה צידו תקיעה אבל
חוקע לשיר שמתכוין לתקיעה בעלמא י"א: **תנא סיפא נמי מסעסא.**

*בַּקְטָן שֶׁהִנִּיעַ לַחֲנוּךְ כֹּאן בַּקְטָן שֶׁלֹא הִינֵּה
 לַחֲנוּךְ: וְהַמֶּתֶסֶק לֹא יֵצֵא: ⁽⁶⁾ ⁽⁶⁾ הֵא תוֹקֵעַ
 לְשִׁיר יֵצֵא לִימָא מִסִּיעַ לִיה לְרַבָּא דְאַמְר
 בָּבָא ⁷ הַתּוֹקֵעַ לְשִׁיר יֵצֵא: דְּלִמָּא תוֹקֵעַ לְשִׁיר
 נָמִי מִתֶּסֶק קָרִי לִיה: וְהַשּׁוֹמֵעַ מִן הַמֶּתֶסֶק
 לֹא יֵצֵא: אֲבָל הַשּׁוֹמֵעַ מִן הַמְשֻׁמֵּעַ לְעֻצְמוֹ
 מֵאִי יֵצֵא לִימָא תִּיהִי תִּיּוֹבְתָהּ דְּרַבִּי זִירָא
 דְּאַמְר לִיה רַבִּי זִירָא לְשִׁמְעִיהָ אִיכוּן וְתִקַּע
 לִי דְלִמָּא אִידִּי דְתֵנָּא רִישָׁא מִתֶּסֶק תֵּנָּא
 סִיפָא נָמִי מִתֶּסֶק: **מִתְנִי:** ⁸ סֵדֶר תִּקְיעוֹת
 שֶׁלֹשׁ שֶׁל שֶׁלֹשׁ שֶׁלֹשׁ יִשְׁעוֹר תִּקְיעָה כְּשֶׁלֹשׁ
 תְּרוּעוֹת ⁹ יִשְׁעוֹר תְּרוּעָה כְּשֶׁלֹשׁ יִבְבוֹת ¹⁰ תִּקַּע
 בְּרֵאשׁוֹנָה וּמִשְׁךְ בִּשְׁנִיָּה כִשְׁתִּים אֵין בִּידוֹ
 אֵלֹא אַחַת יְמִי שְׁבִידֵךְ וְאַחֵר כֵּךְ נִתְמַנָּה לוֹ
 שׁוֹפֵר תּוֹקֵעַ וּמִרְעַ תּוֹקֵעַ שֶׁלֹשׁ פַּעֲמִים כֶּשֶׁם
 שֶׁשְׁלִיחַ צְבוֹר חָיִיב כֵּךְ כָּל יָחִיד וְיָחִיד חָיִיב
 רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר שֶׁשְׁלִיחַ צְבוֹר מוֹצִיא אֶת
 הָרַבִּים יְדֵי חֻבְתָּן: **גַּמ'** וְהַתְנִיא ¹¹ יִשְׁעוֹר
 תִּקְיעָה כְּתְרוּעָה אִמֵּר אֲבִי תֵנָּא דִּידֵן קָא
 חֲשִׁיב תִּקְיעָה דְּכוּלָּהּ כְּבִי וְתְרוּעוֹת דְּכוּלָּהּ
 כְּבִי תֵנָּא בְּרָא קָא חֲשִׁיב חַד בָּבָא וְתוֹ לֹא:

שיעור תרועה כג' יבבות: והתניא ¹שיעור תרועה כשלשה שברים אמר אביי בהא ודאי פליגי דכתיב ²יום תרועה יהיה לכם ומתרגמין יום יבבא יהא לכון וכתיב באימיה דסיסרא ³בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא מר סבר גנוחי גנח ומר סבר ילולי יליל תנו רבנן ⁴מנין שבשופר ת"ל ⁵והעברת שופר תרועה אין לי אלא ביוכל בראש השנה מנין תלמוד לומר בחדש השביעי שאין תלמוד לומר בחדש השביעי ומה תלמוד לומר בחדש השביעי שיהיו כל תרועות של חדש שביעי זה כזה ו'ומנין שפשוטה לפניה ת"ל והעברת שופר תרועה תעבירו שופר ואין לי אלא ביוכל בראש ו

שאלין

וזכרונות וכן אשופרות או לאחר תפלה כולוהו אצל קודם תפלה לה
ק קמא לעיל (דף טו.) למה חוקעין ומריעין כשהן יושבין ומוקעין
לכאורה נראה לתקוע בתפלה כמו כן אמלכויות וזכרונות ושופרות
לפ' פ' שהיו עושין כן שפ' בערב ערב דהלין ^(ט) דמחמרי [ועבדן] שלשים
לאימיה דסיסרא ואלין [עשרה] אינון כשגומריין כל התפלה קול
מאח ועל מנהב שלנו הנה תמיה ר"מ דקשר"ק וכן אמלכויות ומוקעין
ובעני למיעבד קשר"ק ואי גמח לחוד כולוהו בעי למיעבד קשר"ק ואי
ואשופרות קשר"ק כמו במלכויות דהשתא נפיק מכל ספקיי וליכא
ע תשע תקיעות בט' שעות ביום יא' ונראה שיש קמא ליתן טעם
ששמים מדברי סופרים וכיון שעשו בישיבה כל הספקיות של חורה
ייתאם ובקדושת דאגן הסהר ששעה ר' שמשון ז"ר יונה כתב נוי
שכתב דבסוף מריע תרועה אחת בלא תקיעה ואח' האנך דלישיבה
ויחם הכפורים מעבדות זו את זו אמלא עינין ללואה בעי למיעבד
ז תקע ולא תקע צירך פירוש צירך מלכויות וזכרונות ושופרות אי
זחת מזכרין כשהוא הולך הולך למקום שתוקעין ואין הולך למקום
ששופר יכול לצרך אלא תקיעות וזכרות מעבדות זו את זו היינו
צרך מלכויות וזכרונות ושופרות יצרך שששתן או לא יצרך כלל וכן
לדקדק בזאתן שלשים קולות שאנו חוקעין בישיבה ששמשיים
ורק"ס למה לי שתי תקיעות זו אחר זו ממנה נפטר בתקיעה אחת
לאחרונה של קשר"ק אחרון תעלה לו למנין קשר"ק וכן אם ילין
כיון שעשו התקיעה לשם פטוה שאלח התרועה לא רכו שעתלה
ועולה לשמים אי לאו משום דפסוקי תקיעה בתרמי לא מפסקינן:

נעצריה

מסורת הש"ס

(א) כפי הנראה מפרש"י
חמרים פה מציבות הללו
ממעטק הוא דלא יא,
(ב) [לעיל כח.], (ג) [לעיל
כח.], (ד) [לעיל כו.], (ה)
[לקמן לד.], (ו) [שם],
(ז) [לקמן לד.], (ח) [לעיל כו.
כח.],

ורה אור השלם

1. וּבְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא
יָדֹעַשׁ יְיָהּ לָכֶם בֵּל
מִלֵּאכֶת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יְיָהּ
לָכֶם: כַּמְדָּבָר כֵּט א
2. בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָף
תִּיבָב אִם סִיטָרָא בְּעַד
הָאֶשְׁבַּב מִדְּרֹעַ בִּשְׁשׁ
רִבְבוֹ לִבְּרֹא מִדְּרֹעַ אֲחֵרֹ
פַעְמֵי מִרְכְּבוֹתֵיהֶ:

שופטים כח
3. וְהַעֲבֵרְתָּ שׁוֹפֵר
תְּרוּעָה בְּחֹדֶשׁ הַשָּׁבָעִי
בְּעֶשְׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם
הַכִּפּוּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפֵר
בְּכָל אֶרְצְכֶם:
וַיִּקְרָא כה ט

הגהות רב"ח
 (א) גם 'והמתעסק לא ילא
 מתעסק הוא דלא יצא
 מה מקום: (ב) רש"י דיה
 תמך בשניים כו' שהיה
 גרין לעשות וז' אחר ז'
 שפוטם שלאמרי: (ג) ר"ח
 תנא דידן כו' וה"ק שיעור
 השלש מקשות בשיעור
 השלש המדועות: (ד) תוס'
 ש"ש שיעור וכו' שפי' מדרין
 ענין דהלן דמחמירין
 וחותעין שלש דיתמין:

גליון הש"ס
מאת: שיעור תרועה
 בשלש יבבות. אף דמרגוס
 תרועה יבבא ז"ל דאין יבבא
 מתמנא יבבא דמרגוס
 וכעין מה דאמרין לשון
 תורה למוד ולשון גמ'
 למוד (מולין דף קלו ע"ב)
 הראש"ס בראשית א יא ד"ה
 לא דשא לשון עשב:

[illegible]